

ĐẤT NƯỚC TÔI

Tôi thường hay thích hát bài nhạc Bên Bờ Đại Dương của nhạc sĩ Hoàng Trọng.

*“Đất nước tôi màu thắm bên bờ đại dương
Bắc với Nam, tình nối qua lòng miền Trung
Đất nước tôi từ mái tranh nghèo Bắc Giang
Vượt núi rừng già Trường Sơn
Vào tới ruộng ngọt phương Nam.*

*Dân nước tôi từng đấu tranh diệt ngoại xâm
Trên máu xương từng hát ca bài thành công
Dân nước tôi nòi giống hùng cường Lạc Long
Làm gái toàn là Trưng Vương
Làm trai rạng hồn Quang Trung.”*

(Bên Bờ Đại Dương của nhạc sĩ Hoàng Trọng.)

Đất nước tôi là vậy. Dân nước tôi cũng là vậy. Lời ca bài hát rất đơn giản không câu kỳ chải chuốt ấy thế lại làm lòng người thiết tha buồn thảm trên nỗi chông chênh trong một số phận bất hạnh của dân tộc này.

Một đất nước đã trải qua không biết bao nhiêu thăng trầm lịch sử của vận mệnh nước nhà. Từ thời 1000 năm nô lệ nước Tàu, 100 năm làm thuộc địa của Pháp.

Dân nước tôi cũng đã nổi tiếng trên những cuộc đánh trả lại Tàu Pháp để bảo vệ truyền thống dân tộc Việt Nam. Nhưng cho tới nay đất nước tôi chỉ còn vón vện 20 năm (1955-1975) có độc lập tự do thật sự dưới thời Đệ Nhất và Đệ Nhị Việt Nam Cộng Hoà và cuối cùng đã bị cộng sản quốc tế nhuộm đỏ qua tên tội đồ Việt Cộng Hồ Chí Minh với trăm mưu ngàn kế tạo ra những biến cố bất ổn trong đời sống xã hội miền Nam.

Đất nước tôi từ khi Xã Hội Chủ Nghĩa cầm quyền thì không biết bao nhiêu đau thương tàn khốc xảy ra cho con dân Việt do chính nhà nước Việt Cộng gây ra. Từ bao lâu nay những cuộc phản kháng nổi dậy tuy biết sức yếu nhưng người dân can đảm đứng lên đòi hỏi tự do cho dù cái giá phải trả là những trận đòn thù dã man của Việt Cộng giáng xuống trong những lao tù man rợ.

Người dân Việt tuy bỏ nước ra đi không chấp nhận chế độ cộng sản cho dù đã trên 40 năm qua họ vẫn miệt mài nhìn về quê cha đất tổ. Tuy xa mà lòng họ rất gần với đồng bào thân thương ruột thịt. Bằng chứng là những vụ cướp đất của VC trong vườn Lộc Hưng hay bất cứ một cuộc phản kháng nào cũng được người Việt hải ngoại tố cáo trước nhãn quan của người dân bản xứ. Chẳng hạn như ở tại Orlando-Florida ông Phạm Ngọc Cửu Quốc Gia Hành Chánh cùng một số thân hữu tuy tuổi đã về chiều nhưng vẫn tiếp tục cuộc yểm trợ quốc nội qua những cuộc biểu tình ở góc đường Mills và Colonial đã rờn rã gần một năm qua vào những buổi thứ ba và thứ bảy mỗi tuần. Người bàng quan đi xe qua người bộ hành ngay cả những tên VC xuất cảng cũng ngỡ trước tấm lòng son sắt của người dân đất nước Việt ở hải ngoại.

Những cuộc phản kháng đó dù biết hậu quả là những trận đòn dã man vô nhân đạo nhưng dân nước tôi vẫn tiếp nối nhau trên tinh thần đó, đã cho thấy dưới lòng đất thâm sâu của đất nước tôi đã bắt đầu có những chuyển động tùy theo địa chấn lòng người.

Như vậy đã cho thấy trên bề mặt bình an như mặt đại dương trong những ngày lặng gió. Nhưng tín hiệu của những con sóng ngầm dưới lòng biển sâu đang chực chờ làm tan đi màu đỏ đang nhuộm trên đất nước tôi.

Đã có một thời gian Biển Đông là nắm mồ không đợi của những người vượt biển tìm tự do. Bây giờ biển đông đang dậy sóng trên tham vọng của loài người.

Hôm nay những bóng ma trong cuộc chiến 40 năm trước như việc "đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào" đã không được Việt Cộng tuyên truyền như kinh nhật tụng.

Những địa danh như Cam Ranh một thời lừng lẫy của Mỹ 40 năm về trước với những Thủy Quân Lục Chiến Mỹ với những phi cơ F-4C đã được triệu tới để ném bom B-52 xuống những mặt trận cam go và nhất là căn cứ trị thương cho những binh sĩ Mỹ.

Sau cuộc chiến, Cam Ranh đã ngủ yên một thời và ngay cả Nga Sô cũng không có cơ hội sử dụng căn cứ này một lần vì Mỹ sau khi rút quân ra khỏi Việt Nam đã để cho Trung Cộng chiếm cứ Hoàng Sa hầu kiểm soát tất cả mọi cử động nằm trong Vịnh này.

Mỹ đã xử dụng căn cứ Hoàng Sa này như những tên chính trị mảnh mung xử dụng con người trong từng giai đoạn khi quyền lợi của họ đòi hỏi.

Cho dù VC đã hơn một lần đòi đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào nhưng nay lại tha thiết cho Mỹ trở lại. Còn người dân VN họ thiết tha với người Mỹ vì bà con thân nhân con cái đang sinh sống ở đây. Vì thế Mỹ cũng là một nỗi niềm thân thương gần gũi khi đồng bào nghĩ đến.

Nhưng một thắc mắc mà người dân Việt Nam từ trong nước ra ngoài đều cho là VC rất sợ TC. Nhất nhất mọi việc đều bầm báo với quan thầy Trung Cộng. Vậy tại sao lại để Vịnh Cam Ranh cho Mỹ thuê trong thời gian gần đây mà chưa thấy một phản ứng gì của Trung Cộng?

Một số tin tức cho biết khi VC đòi hỏi Mỹ dưới nhiệm kỳ của TT Obama thả cấm vận vũ khí cho Việt Nam. Hoa Thịnh Đồn đã hơn một lần tranh cãi về việc này khi hồ sơ về nhân quyền ở Việt Nam vẫn chưa cải thiện thì việc thả cấm vận vũ khí cho VN là một trong những hành vi trái với sự cải thiện nhân quyền ở đất nước này. Tuy nhiên VN đang đứng trước sự đe dọa bành trướng thế lực của Trung Cộng trước Biển Đông liệu khi con cá lớn có đủ vây cánh thì có đớp con cá bé không?

Sau khi Mỹ thả cấm vận vũ khí cho VN thì tin đồn cho rằng Mỹ sẽ thuê Vịnh Cam Ranh. Cho đến nay chuyện Mỹ trở lại Cam Ranh là một sự việc rất đáng tin cậy. Có lẽ đây cũng lại là một mặc cả giữa Mỹ và csVN trong khi thảo luận về việc thả cấm vận vũ khí?

Trong khi đó, Trung Cộng cùng tư tưởng cộng sản với VN nhưng bản chất xâm lăng không bao giờ giã từ những con người có tham vọng chiếm cứ đất nước nhỏ để làm chư hầu trong thân phận triều cống của những tên Tàu Phù trên ngàn ngàn năm về trước.

Hai năm trước, Trung Cộng đã gửi một giàn khoan dầu vào vùng biển tranh chấp gần quần đảo Hoàng Sa, được cả hai nước tuyên bố chủ quyền, dẫn đến đụng độ trên biển và bạo loạn chống Trung Cộng tại các thành phố của Việt Nam gần đây, Trung Cộng đã xây dựng đảo nhân tạo với phi đạo quân sự ở Biển Đông chỉ cách 300 dặm từ bờ biển Việt Nam.

Nếu các cán bộ Việt Cộng không chơi trò đu giầy như bản chất cố hữu thì Việt Nam cần sự phù hợp với Hoa Kỳ nhiều hơn và không sợ bị cướp nước như Trung Cộng đang tiếm tiến thi hành.

Có một số đảng viên bảo thủ của Việt Cộng đang cho rằng Hoa Thịnh Đồn đang dùng việc thả cấm vận vũ khí để tiến tới mối quan hệ là một cách để mang lại nền dân chủ đa đảng cho Việt Nam. Nhưng các cán bộ cao cấp bảo thủ trong đảng csVN có biết, nếu Hoa Kỳ có thể hiện diện thường xuyên trên Vịnh Cam Ranh, thì việc duy trì sự cân bằng quyền lực với Trung Cộng sẽ rất thuận lợi. Nếu có điều gì đó xảy ra ở Biển Đông, phải mất một thời gian để Hoa Kỳ đến đó. Trung Cộng có thể đến đó nhanh hơn.

Vị trí và địa dư của nước Việt Nam không phụ thuộc vào nước nào trên thế giới. Vì đó là địa thế mà trời đã định "nam quốc sơn hà nam đế cư. Tuyệt nhiên định phận tại thiên thu".

Cộng sản Việt Nam hay bất cứ một chế độ nào cũng chỉ là giai đoạn và đất nước Việt Nam sẽ mãi trường tồn trước tất cả mọi dã tâm muôn thôn tính đất nước này.

Tôn Nữ Hoàng Hoa

22/3/2019

Nguồn: Internet eMail by psxh chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, March 25, 2019
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*